

рѣшителей отговоръ. Ваоуилъ и Лаванъ казали: „Самъ Богъ е устроилъ това дѣло! Это Ревекка прѣдъ тебе, возьми њ и иди; нека бѣде ты жена на сына на господаря ти, както е повелѣлъ Господъ.“ Кога чулъ това, Елеазаръ ся поклонилъ Господу и благодарилъ Му. Таче извадилъ златы и сребърны вещи, прекрасны одежды, и всячко това подарилъ на Ревеккѣ. Такожде обдарилъ съ дарове и всицы-тѣ въ кѣщи. Подиръ това съдѣжали всицы да бѣдѣтъ. На другыи день рано встанѣлъ Елеазаръ и казаль: „Сега мя отпустете да идѣ до господина ми.“ Родители-тѣ на момѣ-тѣ казали: нека постои Ревекка съ насъ поне десять дня.“ Но той имъ отговорилъ: „Недѣйте мя задржава! Богъ ми благослови пѣти, и азъ трѣбва да бѣрзамъ да обрадвамъ господина моего.“ Ревеккыи братъ и майка ѹ казали: „Да повиыкаме Ревеккѣ, та ты сама да рѣши това“. Кога влѣзла Ревекка, попытали ѹ: „Отиванѣ ли съ тогова челоувѣка?“— „Отивамъ“, отговорила Ревекка, тогава всицы домашни ѹ благословили и простили ся съ неѣ. Ревекка взяла со себе слугыны-тѣ си и трѣгнѣла съ Елеазара. Исаакъ ся оженилъ за неѣ и твърдѣ ѹ обычалъ; ты съ свои-тѣ добродѣтели го направила да бѣде частить съ неѣ и утѣшила го за смърть-тѣ на майкѣ му, за коѣхъ той не прѣставалъ да плаче.

Авраамъ умрѣлъ въ дълбокѣ старость, на сто и сѣдемдесять и пять годинѣ, и всячко-то си имане оставилъ Исааку. Сынове-тѣ му, Исаакъ и Измаилъ, го погребли въ онаѣхъ сѣщѣхъ пещерѣхъ, въ коѣхто была отколѣ погребена Сарра.

ГЛАВА XVI.

Исавъ и Іаковъ.

Патріарси-тѣ, или родоначальницы-тѣ на избранныя отъ Бога народъ приимали непосредственно отъ Бога повелѣнія, а